

Το θαύμα της θεραπείας του δαιμονισμένου των Γαδαρηνών.

Γράφει ο Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Σεραφείμ.

Ο Ιησούς Χριστός με τα θαύματά Του και τη διδασκαλία Του μας τονίζει, ότι η Βασιλεία του Θεού είναι μια κοινωνία αγάπης του Θεού με τον άνθρωπο και μια σχέση συναδέλφωσης και συνύπαρξης όλων των ανθρώπων, πλούσιων και φτωχών, άσπρων και μαύρων, μικρών και μεγάλων, ανδρών και γυναικών, ασθενών και υγείων, ειρηνική συνύπαρξη Ουκρανών και Ρώσων, Παλαιστινίων και Ισραηλιτών. Στα μάτια του Θεού είμαστε όλοι παιδιά του. Άνθρωποι που είναι μακριά από το Θεό είναι έτοιμοι να δολοφονήσουν ακόμη και τον αδελφό τους, όπως έκανε ο Κάιν στο δίκαιο αδελφό του Άβελ. Όταν δεν είμαστε κοντά στο Θεό, αντί να ζούμε ειρηνικά, δολοφονούμε ακόμη και αθώα μικρά απροστάτευτα παιδιά, χωρίς να φταίνε σε τίποτα για τα προβλήματα που δημιουργούμε εμείς οι μεγάλοι και οι ισχυροί του κόσμου που δεν εργάζονται με δικαιοσύνη για το σεβασμό του Διεθνούς Δικαίου και τη προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων όλων των Ανθρώπων σε όλα τα μέρη του Πλανήτη μας.

Σήμερα που γίνονται αυτές οι αδικίες σε βάρος αθώων μικρών παιδιών εμπόλεμες συγκρούσεις Ισραηλιτών και Παλαιστινίων και Ρώσων και Ουκρανών, προσευχόμαστε για ένα θαύμα να φωτισθούν αυτοί που

είναι υπεύθυνοι να λύσουν τα προβλήματα με ειρηνικό διάλογο κι όχι με όπλα και τη βία.

Στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα η Εκκλησία μας προβάλλει το θαύμα της θεραπείας του δαιμονισμένου των Γαδαρηνών (Λουκά 8,27-39).

Συγκεκριμένα ο Ιησούς Χριστός συνάντησε έξω από την πόλη έναν άνδρα που από χρόνια κυριαρχείτο από τα δαιμόνια που συνήθιζε να γυρίζει γυμνός και να κοιμάται στο νεκροταφείον. Τα μέλη της οικογένειας του για να βρουν την ησυχία τους, όταν ήταν σπίτι, συνήθιζαν να τον δεθούν χειροπόδαρα. Ήταν ένας άνθρωπος επικίνδυνος. Ο Ιησούς Χριστός, ως φιλεύσπλαχνος Θεός, διατάσσει να απέλθουν από αυτόν τα δαιμόνια και τότε αυτός ελευθερώνεται, γίνεται ήρεμος, μειλίχιος, αποκτά την υγεία του. Τα δαιμόνια με την άδεια του Ιησού εισέρχονται σε μια αγέλη χοίρων που ορμούν και πνίγονται στη θάλασσα.

Ύστερα από λίγο με τη γνωστοποίηση και τη διάδοση του απίστευτου θαυματουργικού γεγονότος, κόσμος πολύς από τη πόλη και τα γύρω χωριά έρχονται για να θαυμάσου το θαύμα.

Το κάθε θαύμα του Ιησού Χριστού, όπως κι ολόκληρη η διδασκαλία του, έχουν ως κύριο στόχο και σκοπό να αποκαλύψουν το μυστήριο του ερχομού της Βασιλείας του Θεού στο κόσμο. Μιάς Βασιλείας όπου δεν έχει θέση ο πόνος και η δυστυχία, οι θλίψεις και οι αρρώστιες, οι αγωνίες και η εγκληματικότητα, η ψευτιά και η υποκρισία, η φτώχεια και η μιζέρια, ο πόλεμος και οι συγκρούσεις κι όλα τα κοινωνικά δεινά της ανθρωπότητας, όπως είναι οι φυλετικές διακρίσεις και το πρόβλημα της φτώχειας και η συνεχής καταστροφή του Περιβάλλοντος από τις καθημερινές ανθρώπινες αρνητικές οικολογικές μας δραστηριότητες (οικολογικές αμαρτίες).

Το κάθε θαύμα του Ιησού είναι ένας αγωγός από τον οποίον διοχετεύεται η χάρις και η αγάπη του Θεού προς όλους τους ανθρώπους.

Ο Θεός δεν συμπεριφέρεται όπως τους ανθρώπους που βοηθούν μόνον τους δικούς τους και μάλιστα αυτούς που δεν τους στενοχωρούν

και τους πικραίνουν. Ο Θεός μας αγαπά και μας βοηθά όλους μας. Αυτά έκαναν κι οι Απόστολοι. Αυτό έκαναν κι όλοι οι άγιοί μας. Αυτό πρέπει να κάνουμε και εμείς.

Πέραν όμως από αυτή την επιτακτική προτροπή να μιμηθούμε στη ζωή μας την ευσπλαχνία του Ιησού Χριστού και τη ζωή των αγίων μας, στο κάθε θαύμα του Ιησού Χριστού κρύβονται τόσες αλήθειες και πραγματικότητες της ζωής που αξίζουν να τις διερευνούμε και να εμβαθύνουμε σ' αυτές για το δικό μας καλό.

Έτσι το σημείο εκείνο που μας προκαλεί έκπληξη στη σημερινή ευαγγελική περικοπή δεν είναι μόνο η θεραπεία του δαιμονισμένου, αλλά και η συμπεριφορά των συμπολιτών του απέναντι στον Ιησού Χριστό. Θα περίμενε κανείς να τον πλησιάσουν γεμάτοι ευγνωμοσύνη, να τον ευχαριστήσουν, να τον κρατήσουν κοντά τους, να του φέρουν και τους άλλους αρρώστους τους, να αφήσουν μπροστά του τους πόνους και τις αμαρτίες τους και να νοιώσουν τη παρουσία Του ανάμεσά τους, ως ευλογία, ως πρόσκληση για να ακολουθήσουν το δρόμο της σωτηρίας. Αντίθετα δεν κάνουν τίποτα απ' όλα αυτά. Κάνουν μάλιστα το χειρότερο. Ζητούν να απομακρυνθεί ο Ιησούς Χριστός από κοντά τους, του ζητούν να φύγει όσο πιο γρήγορα γίνεται, του ζητούν να απομακρυνθεί από τα σύνορα της χώρας τους. Πόσες φορές καθημερινά αυτοί που θεωρούν τους εαυτούς τους καλούς ανθρώπους, και δεν ζουν εν μετανοία και ταπείνωση, συμπεριφέρονται όπως οι Γαδαρινοί, ζητώντας την απομάκρυνση του Επισκόπου τους ή του εφημερίου τους.

Γιατί άραγε αυτή η κακία εκ μέρους των Γαδαρηνών; Ίσως γιατί βλέπουν τον Ιησού ως εμπόδιον στα αμαρτωλά συμφέροντα τους που αποβλέπουν στο παράνομο κέρδος, δηλαδή στην εκμετάλλευση του άλλου με αθέμιτα μέσα. Μάλιστα πριν από λίγο ο Ιησούς Χριστός θεραπεύοντας τον δαιμονισμένο καταδίκασε μαζί και το παράνομο κέρδος, οδηγώντας στο γκρεμό το κοπάδι των χοίρων που τελικά πνίγηκαν στην θάλασσα. Είναι άλλωστε γνωστόν από τη Παλαιά Διαθήκη ότι με σαφήνεια ο Νόμος του Μωϋσέως, για να προστατεύσει τους συμπολίτες του από βλαβερές ασθένειες, απαγόρευε ρητά στους Εβραίους να τρώνε χοιρινό κρέας και να τρέφουν χοίρους.

Δεν ήταν άξιοι να επωφεληθούν από τη παρουσία του Ιησού Χριστού. Έτσι του ζητούν να φύγει.

Μήπως η ίδια ιστορία συμβαίνει και στη δική μας ζωή;

Ο Ιησούς Χριστός ζητά από εμάς αγάπη, τιμιότητα, ειλικρίνεια, ταπείνωση, υπομονή, ηρεμία, γαλήνη, κάθε αρετή, θυσία και προσφορά βοήθειας προς όσους μας έχουν ανάγκη.

Πολλοί άνθρωποι ολίγον διαφέρουν από τους Γαδαρηνούς, που έδιωξαν τον Ιησού Χριστό, γιατί πολλοί άνθρωποι της εποχής μας από το πάθος του υλικού κέρδους δυσκολεύονται να αντιληφθούν ότι πέρα και πάνω από το παράνομο ή νομικό υλικό κέρδος υπάρχει και προβάλλει το αιώνιο κέρδος της ψυχής, η εν Χριστώ αιώνιος σωτηρία μας.

Στη ζωή μας ο Θεός μας δίνει ευκαιρίες για να ζήσουμε εν μετανοία, για να σωθούμε. Αυτές οι ευκαιρίες εκφράζονται με τη βίωση κάποιου θαύματος που συμβαίνει σε μας προσωπικά, ή μέσα στο περιβάλλον που ζούμε.

Εκεί που γίνεται το θαύμα υπάρχει πόνος μεγάλος και το θαύμα αποβλέπει ακριβώς στην εξάλειψη του κακού που δημιουργεί τον πόνο, κι όταν υπάρχει πόνος και κάποια μεγάλη οικογενειακή τραγωδία, που ποτέ μας δεν διανοηθήκαμε ότι θα μας συμβεί, να βρίσκουμε πνευματικές δυνάμεις με τη βοήθεια του Θεού, να τις αντιμετωπίζουμε νικηφόρα.

Ο Θεός μας παρακινεί συνέχεια να οδηγούμε τον εαυτό μας στη σωτηρία που μας προσφέρει ο Χριστός, προσπαθώντας στη ζωή μας να ζήσουμε σύμφωνα με τις θείες Του εντολές.

Εκείνος ο δαιμονισμένος, ο θεωρούμενος από τους Γαδαρηνούς τρελός, καταξιώθηκε να γίνει μάρτυρας του Θεού, καταξιώθηκε να έχει προσωπική επικοινωνία με τον Ιησού Χριστό, καταξιώθηκε να διδάξει τον λόγον του Θεού, κατάφερε να σωθεί.

Το δίδαγμα αυτού του περιστατικού σημαίνει ότι δεν πρέπει ποτέ στη ζωή μας να περιφρονήσουμε ή να υποτιμήσουμε οποιονδήποτε άνθρωπο.

Αντίθετα πρέπει να προσευχόμαστε για τον κάθε άνθρωπο, προσφέροντάς του έργα αγάπης γιατί ο κάθε άνθρωπος, ανεξάρτητα από τις εντυπώσεις που έχουμε γι' αυτόν, έχει δημιουργηθεί «κατ' εικόνα Θεού». Αυτό σημαίνει ότι στη θετική συνάντησή μας και στη σχέση μας με τον κάθε άνθρωπο συναντούμε τον Θεόν.

Γι' αυτό και ο Χριστός μας τόνισε ότι την ώρα που βοηθούμε το διπλανό μας επικοινωνούμε μαζί με το Θεό, παίρνοντας δυνάμεις που είναι απαραίτητες για να ζήσουμε όχι μόνο μια καλύτερη ζωή στον κόσμο αυτό, αλλά και στην αιωνιότητα, για να οδηγήσουμε τους εαυτούς μας στη ζωή του Παραδείσου.

Γι' αυτό η θεάρεστη άδολη αγάπη αυτών που μας βοηθούν να στηρίζουμε άπορα και ορφανά παιδιά με βαπτίσεις και μικρές εισφορές είναι ακόμη μια σημαντική έκφραση της υπακοής μας στο άγιο Θέλημα του Θεού να μοιραζόμαστε έστω και σε ελάχιστο βαθμό αυτά που μας δίνει ο Θεός ως δώρο με όσους έχουν την ανάγκη μας για να επιβιώσουν.

Να προσευχόμαστε καθημερινά με τη βοήθεια του Θεού και των καλών ανθρώπων να σταματήσει ο πόλεμος μεταξύ των Λαών της Παλαιστίνης και του Ισραήλ, της Ουκρανίας και της Ρωσίας, και να επικρατήσει παντού η ειρήνη και η αγάπη και η δικαιοσύνη.

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>